

z přírůstku hodnoty nemovitosti, byť i v poměru k zemi a obci byla podle §u 13 nařízení vlády ze dne 23. září 1920, č. 545 sb. z. a n. jako zcizitelka zavázána ji zaplatiti celou s manželem svým rukou společnou a nedílnou. Žalovanému nepřísluší ze smlouvy nárok, odvolávati se na solidaritu závazku žalobkyně vůči zemi a obci, když smlouvou poměr ten mezi ním a zciziteli byl jinak upraven, což § 5 cit. vládního nařízení výslovně připouští. Nižší soudy uznaly též právem, že žalovaný je toliko povinen 7.340 Kč 83 h s přísl. složití na soudě pro žalobkyni, když pohledávka zcizitelky proti kupiteli domu byla ve prospěch zemské dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti zabavena a k vybrání přikázána a žalovanému bylo usnesením tím výslovně zakázáno žalobkyni platiti na pohledávku. Není tedy složení na soudě zbytečným, jak je dovolání označuje, nýbrž poměry odůvodněným, sprostňujet dlužníka následků prodlení (§ 294, 307 ex. ř. a 1425 obč. zák., dále Neumann Komentář k ex. ř. str. 815, Stubenrauch Komentář k §u 1425 obč. zák. a Ehrenzweig II. B. I. polovice § 347). Mimo to nemá žalovaný příčiny k stížnosti, když se mu ukládá povinnost menší. K zamítnutí žaloby pro tentokráte i v tomto bodu není příčiny, neboť zaplacení nedoplatku tržové ceny do 31. prosince 1922 žalobkyni nebylo ve smlouvě učiněno závislým na předchozím zaplacení celé dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti, nýbrž toliko polovice její. Při tom jest lhostejno, zda žalovaný jest ochoten celý nedoplatek tržové ceny zaplatiti zemskému inspektorátu na úhradu dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti, neboť tím nelze nic změnit na právech žalobkyně, jí vůči němu ze smlouvy příslušejících.

Čís. 6341.

Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).

Předpis §u 46 úraz. zák. vylučuje použití §u 1315 obč. zák. Ustanovení §u 45, druhý odstavec, úraz. zák. vztahuje se i na společnosti s r. o. Otázka viny nebo úmyslnosti posuzuje se u společností s r. o. podle osob jednatelů.

(Rozh. ze dne 6. října 1926, Rv I 448/26.)

Syn žalobkyně, zaměstnaný u žalované elektrotechnické firmy, byl při práci zabit elektrickým proudem. Matka usmrčeného, tvrdíc, že syn byl její oporou ve stáří, domáhala se na žalované firmě placení důchodu po srážce důchodu placeného jí (žalobkyni) úrazovou pojišťovnou. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Provádějíc dovolací důvod podle §u 503 čís. 4 c. ř. s., shledává dovolání nesprávné právní posouzení věci v názoru odvolacího soudu,

že předpis Šu 46 zákona o úrazovém pojištění dělnickém ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. z roku 1888 vylučuje v tomto případě použití Šu 1315 obč. zák., tvrdíc naproti tomu, že předpisu Šu 46 úr. zák. nelze tu použít, protože byl úraz zaviněn nezdatností zaměstnanců podnikatelových, a že prý v takovém případě ručí podnikatel za celou škodu podle § 1315 obč. zák. Dovolání není v právu. Jest nesporno, že jde o úraz podnikový, následkem kterého syn žalobkyně přišel o život. V takovém případě platí bezvýhradně předpis Šu 46 úr. zák., podle kterého ručil by podnikatel jak vůči pojištěnci, tak vůči osobám po něm pozůstalým, za škodu jen tehdy, kdyby byl podnikový úraz úmyslně přivodil, což žalobkyně ani netvrdí. Všeobecný předpis Šu 1315 obč. zák. neplatí pro ty případy, pro které byly vydány zvláštní zákonné předpisy a takovým zvláštním předpisem pro obor úrazového pojištění dělnického jest právě § 46 úr. zák., jak již odvolací soud správně vyložil (srv. také rozhodnutí čís. 3740 a 3772 sb. n. s.). Dále poukazuje dovolání na to, že v tomto případě jest podnikatelem společnost s ručením obmezeným, o které se § 45 druhý odstavec úr. zák. nezmiňuje, takže prý již z toho důvodu nepřichází tu v úvahu ani § 46 úr. zák. Ani v tomto směru není dovolání důvodno. Ustanovení Šu 45 druhý odstavec úr. zák. nezmiňuje se ovšem zvláště o společnosti s ručením obmezeným, a nemohlo se ani o ní zmiňovati, protože v době vydání zákona tento druh obchodních společností ještě připuštěn nebyl. Ale přes to platí § 45 druhý odstavec a v důsledku toho i § 46 prvý odstavec úr. zák. i pro takové společnosti, ježto zákon chtěl pod předpis Šu 45 druhý odstavec zahrnouti podniky úrazovému pojištění podléhající, které nenáleží osobám fysickým, nýbrž jiným právním podmínům a jmenuje tam mimo jiné také »obchodní společnosti«, čímž míní obchodní společnosti jakéhokoliv druhu. Otázka viny nebo úmyslnosti posuzuje se pak podle oněch fysických osob, které jsou oprávněny za právnické osoby a jinaké právní podmínky jednati, tedy při společnostech s ručením obmezeným podle osob jednatelů (§ 15 zák. ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Čís. 6342.

K tomu, by kupitel mohl po rozumu čl. 355 obch. zák. požadovati náhradu pro nedodání zbytku zboží, nestačí, že prodávatel zboží nedodal, nýbrž vyžaduje se též, by stalo se tak z jeho viny. Jest-li kupitel v prodlení se zaplacením dodané části zboží, nemůže na prodávateli požadovati, by v dodávce pokračoval.

(Rozh. ze dne 6. října 1926, Rv I 735/26.)

Proti žalobě prodávatele o zaplacení kupní ceny za dodanou část zboží (příze) namítal žalovaný kupitel započtením pohledávku na náhradu škody, ježto prodávatel byl v prodlení s dodáním zbytku zboží. Pro-